12 Ιανουαρίου 2022

Γιὰ τὴν ἀνισότητα (Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)

Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἅγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Ἡ ἀνισότητα εἶναι σοφότερη καὶ προτιμότερη ἀπὸ τὴν ἰσότητα. Ἡ ἀνισότητα ἔχει τοποθετηθεῖ στὸ ἴδιο τὸ θεμέλιο τοῦ κτιστοῦ κόσμου. Θὰ πρέπει νὰ χαιρόμαστε μὲ τὴν ἀνισότητα αὐτὴ καὶ ὄχι νὰ ἐπαναστατοῦμε ἐναντίον της, ἐπειδὴ τὴν τοποθέτησε ἡ ἀγάπη καὶ ὄχι τὸ μίσος, ἡ σύνεση καὶ ὄχι ἡ παραφροσύνη.

Δέν εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἄσχημη ἐπειδὴ λείπει ἡ ἰσότητα, ἀλλὰ ἐξαιτίας τῆς ἔλλειψης ἀγάπης καὶ πνευματικῆς κατανόησης ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Προσθέστε ἀκόμα περισσότερη ἀγάπη Θεοῦ καὶ πνευματικῆς κατανόησης τῆς ζωῆς καὶ θὰ δεῖτε, ὅτι καὶ δυὸ φορὲς περισσότερη ἀνισότητα δὲν μπορεῖ νὰ βλάψει τὴν μακαριότητα τῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἄνισοι, ἐπειδὴ δὲν μᾶς εἶναι τὸ ἴδιο ἀπαραίτητοι: ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Διογένης, οὔτε τὸ ἴδιο ἀδύναμοι: ὁ

Πέτρος καὶ ὁ Ἀλέξιος, οὔτε πάλι τὸ ἴδιο ἱκανοὶ νὰ ἀγαπήσουν: ὁ Παῦλος καὶ ὁ Ἰούδας οὔτε καὶ κατάλληλοι γιὰ δικαιοσύνη: ὁ Χαροῦν ἂλ Ρασὶντ καὶ οἱ εὐνουχισμένοι σουλτάνοι.

Ἡ ἐξίσωση τῶν πάντων σημαίνει τὴν ἐξασθένηση τῆς δημιουργίας. Ἡ ζωὴ βασίζεται στὶς ἀνισότητες.

Κοιτάξτε καλλίτερα μέσα σας καὶ θὰ δεῖτε, ὅτι στὴν πραγματικότητα ποτὲ δὲν ἐπιθυμεῖτε τὴν ἰσότητα. Αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμεῖτε δὲν εἶναι ἡ ἐξίσωση ὅλων ἀλλὰ ἡ ἀνύψωση τῶν μικρῶν καὶ ἀδυνάτων στὸ ἴδιο ἐπίπεδο μὲ τοὺς μεγάλους καὶ ἰσχυρούς. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνας πόθος εὐγενής. Μὴ ἔχοντας, ὅμως, τὴν δύναμη νὰ ἐξυψώσετε μικροὺς καὶ ἀδυνάτους, ὑποβιβάζετε ἀπὸ τὸ ὕψος τους μεγάλους καὶ ἰσχυρούς στὸ περιβάλλον τῶν μικρῶν καὶ ἀδυνάτων.

Ὅσο σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ νίκη, ἄλλο τόσο σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ζωή. Μία ζωὴ ὅμως ποὺ ἔχει τὴ λέξη νίκη, πρέπει νὰ ἔχει καὶ τὴν λέξη ἀνισότητα. Ὁ Θεὸς ἔδωσε τὴν δύναμη στὸν ἰσχυρὸ γιὰ νὰ γίνει βοηθὸς τοῦ ἀδυνάτου, τὸν πλοῦτο στὸν πλούσιο γιὰ νὰ ἐπιτελεῖ ἔργα ἐλεημοσύνης, τὴν σοφία στὸν σοφό γιὰ νὰ διδάσκει τοὺς ἀδαεῖς καὶ νὰ συνετίσει τοὺς ἀσυνέτους.

Ὁ Θεὸς μοίρασε στοὺς ἀνθρώπους μὲ ἄνισο μέτρο τὰ χαρίσματα, ὥστε ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς ἀνισότητας νὰ ὑπάρχει μία συνεχὴς κινητικότητα στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Κανένας δὲν εὐθύνεται, γιὰ τὸ ὅτι δὲν ἦρθε σὲ αὐτὴ τὴν ζωὴ μὲ κάποιο μεγαλύτερο χάρισμα. Θὰ εἶναι, ὅμως, ἔνοχος καὶ πικρὰ τιμωρημένος ἐκεῖνος, ὅπου δὲν μπορεῖ νὰ ἀντικρίσει τὸ χάρισμά του στὸ πραγματικό του μέγεθος καὶ ἐκεῖνος, ὅπου δὲν θὰ φροντίσει μὲ τὸ χάρισμα ποὺ τοῦ δόθηκε νὰ δικαιολογήσει τὴν ὕπαρξή του καὶ νὰ ἐκτελέσει τὴν ἀποστολή του.

Πηγή: agiazoni.gr